

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Arne Melchior (CD):

... på hvilken måde det sker.

Charlotte Antonsen (V):

Det er lige præcis det, vi er interesserede i, og det er også derfor, vi er så optagede af grundlaget for aktionen.

Statsministeren bliver desværre ved med at tale udenom, for der er jo ingen her, der har bedt om, at man skal gøre noget som helst, der hjælper Haider eller hans slags, tværtimod. Den eneste, der har åbnet mulighed for, at det kunne være en konsekvens af aktionen, er jo statsministeren selv, som i svaret til fru Eva Kjer Hansen på spørgsmålet om effekten hos den østrigske befolkning af sanktionerne sagde, at det kan gå begge veje, at det altså lige så godt kan hjælpe haider, som det kan modvirke haider.

Der er altså ikke nogen af spørgerne, der har ønsket at bringe den sag på bane. Det vil jeg gerne bede statsministeren bekræfte.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg føler også anledning til at sige, at jeg er meget enig med statsministeren i, at det ville være uklogt at vende ryggen til, og det er heller ikke en linje, vi står for i det parti, jeg tilhører. Man skal bestemt slå ned på højreopportunisme, og man skal slå ned på nazisme og tendenser til at undertrykke menneskerettigheder. Det kan vi slet ikke være uenige om.

Det, vi diskuterer her, er, om det værktøj, man har taget i brug for at bekæmpe en idé om, at der muligvis er et eller andet galt, nu er det kloge værktøj. Vi forsøger altså blot at forstå beslutningens omfang og beslutningens indre logik, og det er også derfor, det er relevant at bede om at få et lidt mere præcist svar på spørgsmålet om varigheden.

Sådan som regeringen har spillet sine kort – for Folketinget er jo først blevet inddraget efter, at regeringen har truffet sin beslutning, selv om det jo så ikke lever op til grundlovens § 19, stk. 3; det har vi været enige om tidligere i spørgetiden – er det selvfølgelig heller ikke klogt, at Danmark går enegang og melder pas på det her, men det er jo ikke det samme, som at vi ikke skal gøre os nogle overvejelser om, hvordan det her skal lande.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om statsministeren vurderer, at der er nogen

muligheder for at ophæve de bilaterale sanktioner i den nydannede regerings regeringsperiode?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1401

10) Til statsministeren af:

Jens Hald Madsen (V):

»Vil statsministeren mere principielt redegøre for, hvilke konkrete situationer der måtte berettige til lignende initiativer som dem, der er truffet over for Østrig, over for andre europæiske lande?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er vist spørgsmål nr. S 1402 – er det ikke?

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er spørgsmål nr. S 1401.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Er det spørgsmål nr. S 1401? Har vi ikke lige besvaret det? Det har vi måske ikke? O.k., så tager vi spørgsmål nr. S 1401. Og jeg kunne måske, når det gælder spørgsmål nr. S 1401, henviser til nogle af de svar, jeg har givet tidligere.

Jeg synes egentlig hr. Arne Melchior sammenfattede det meget godt, da hr. Arne Melchior spurgte mig: Er det ikke sådan, at man er i løbende kontakt med hinanden? Og dertil kan jeg svare: Jo, sådan er det både på udenrigsministerniveauet og på andre ministerniveauer, inklusive mit eget. Og da hr. Arne Melchior spurgte: Er det ikke sådan, at man følger udviklingen meget nøje? Og dertil er svaret: Jo, det er sådan. Naturligvis følger vi meget nøje, hvordan den østrigske regering i praksis lever op til de målsætninger, den har skrevet ned på et stykke papir. Deri deler vi præcis den samme interesse som alle andre landes regeringer, inklusive USA's, Israels og Norges, og ifølge FN's generalsekretærs eget udsagn også hans interesse.

Det er vel i grunden svaret på hr. Jens Hald Madsens spørgsmål: om jeg principielt vil redegøre for, hvilke konkrete situationer der måtte berettige til lignende initiativer.

Jeg tror, at det er en meget teoretisk diskussion. Vi kan ikke lige i øjeblikket udpege en lignende situation. Vi forholder os til Østrig.